

XXI Міжнародна Проща Вервиці за мир і єдність Церкви успішно відбулась 1-2 жовтня у Марійському духовному центрі в с. Погоня на Прикарпатті. У прощі взяли участь близько 40 тисяч вірних разом із духовенством та монашеством. Погоню відвідали також прочани з Австралії, Намібії та Італії. Підготувати таку прощу – справа нелегка. Основний тягар ліг на ігумена монастиря о. Никодима Гуралюка ЧСВВ та його помічників – монахів, монахинь, мирян-волонтерів, представників влади, медицини, МНС тощо.

Міжнародній прощі передувала масштабна організація та підготовка. Прочани могли оцінити те, що до відпустового місця викладено нову асфальтовану дорогу (заслуга Тисменицької районної адміністрації). На території було прибрано, покошено. Прочани збагатились духовною літературою, представленою кількома видавництвами, а також вервицями, іконами, статуетками. В ті дні Пречиста Діва почула десятки тисяч «Богородице Діво» та «Радуйся, Маріє», а також – прохань про зцілення, навернення та оздоровлення. Священики вислухали тисячі сповідей та уділили стільки ж Святих Причасть. Прочани отримали благословення Преосвященного Кир Василя Тучапця, Екзарха Харківського, та Єпископа-помічника Івано-Франківського Кир Йосафата Мошича. Учні школи-садка Софії Русової та Католицької школи ім. Св. Василія Великого з м. Івано-Франківська, а також із львівських шкіл наповнили молитовні дні духовними піснями, віршами на слова Віри Багірової. Церковні хори супроводжували не тільки Божественні Літургії, але й вервиці та Акафісти. Погоня в ті дні побачила сльози очищення, серця, наповнені благодаттю та радістю, веселі посмішки і барвисті вишиванки. Для когось шлях до очищення проліг через кількагодинне чекання в черзі до Св. Сповіді, для когось – через подолання 20 кілометрів пішки від дому до святого місця. Собор Погінської Богородиці лагідно прийняв своїх прочан, дивлячись на них очима 40 чудотворних ікон зі всього світу. Тисячі людей зібрались під його склепінням, щоб зігрітись вночі, послухати духовні розважання, адорації, щоб на нічних чуваннях милуватись зоряним небом, співати пісні та танцювати банси біля ватри. Погоня в ті дні – це запах елею та умиро-творення від поцілунку чудотворного образу Погінської Божої Матері.

Ми йдемо за Тобою, Маріє! (свідчення віри)

Вперше я побувала в Погоні у 2000 році. Тоді був такий період у житті, що не хотіла жити, хвилювалась за дітей, щоб з ними нічого поганого не трапилось. Мене

ЧУДОТВОРНІ ЛІКИ МАРІЇ

Написав Редактор

Неділя, 27 листопада 2016, 15:16 - Останнє оновлення Неділя, 27 листопада 2016, 14:06

переслідували думки, що мої діти можуть померти. Коли підходила до чудотворної ікони, то мала великий страх, боялась. А коли схилилась у поцілунку, то вже не могла відірватись. Марія зробила чудо! Мені здавалось, що руки Богородиці мене гладять. Я відчувала фізичне звільнення і зцілення. Я подумала: Пречиста мені допомагає. Ще до навернення я була далекою від Бога. Молилась дуже рідко, а до церкви ходила ще рідше. Їздила до Польщі, бо економічна ситуація була важка. Після прощі до Погоні почалось моє навернення. Мене вже не приваблювали компанії, застілля, світські розмови і розваги. Я почала молитись про поєднання двох сердець – свого та Ісусового. Я спішила в храм, щоб висповідатись та запричаститись. Все це робити мене вчила Марія. Це Вона мене привела до Ісуса.

У нас на Тернопільщині, в с. Острів, є чудотворне джерело. Я там стояла на колінах і молилась: «Матінко Божа, допоможи мені позбутися пристрастей та спокусу». Найперше, від чого я звільнилась, – це залежність від тютюнопаління. Згодом зник інтерес до алкоголю. Щоб не впасти у спокусу знову, я постійно їздила в Погоню. Тут скріплювала свою віру духовними розмовами з о. Никодимом, проходила Хресну Дорогу. І знову відчула, що Марія мені допомагає. Тільки прикладу своє чоло до Її ікони, відчуваю, як Вона лікує. Це чудотворні ліки Марії! Я безмежно вдячна Матері Божій з Покуття! Після мого навернення навернулась і моя сім'я. Я дякую Марії та Ісусові, усім святым в Небі, нашим заступникам, священикам та монахам, через духовні проповіді яких ми навертаємось. А тоді вже Бог діє. Ми хочемо спасіння, молимося за родину, а Марія нас кріпить у вірі. В одній молитві є такі слова, які я пам'ятаю. Хочу їх сказати про Царицю Покуття в Погоні: «Несказанна сила Твоєї молитви. Це Ти нас ведеш і навчаєш молитися. Ти – наша вчителька, наша мама Небесна, Цариця Неба і Землі. Ти – наша зірка. Ми йдем за Тобою. Ти – наша потуга, коли ми воюємо разом з Тобою, нам легко і ми перемагаємо разом із Твоїм Сином, а Нашим Господом Ісусом Христом».

Марія, м. Тернопіль.

Із проповіді Владика Йосафата Мощича

У Євангелії сьогоднішньої неділі один законовчитель запитує Ісуса про найбільшу заповідь, чи, іншими словами, про те, ради чого вартує присвятити всі свої сили та ціле життя. Христос відповідає: любити Бога і ближнього. Зрештою, Ісус цитує символ віри

ЧУДОТВОРНІ ЛІКИ МАРІЇ

Написав Редактор

Неділя, 27 листопада 2016, 15:16 - Останнє оновлення Неділя, 27 листопада 2016, 14:06

побожних євреїв, які проказують цю молитву, принаймні, три рази на день, що написана у книзі Второзаконня: «Слухай, Ізраїлю, Господь Бог наш, Господь єдиний. Любитимеш Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю» (6. 4-5). А також у Левітів 19, 18: «Не будеш мститися і не будеш злопам'ятним супроти твоїх земляків. Любитимеш ближнього твого, як самого себе: я – Господь». Але щоб Господь був присутній у нашому житті, потрібно не боятися відкрити двері нашого серця, не тримати їх зачиненими, немовби до нас завітав непрошений гість. Тими дверима, через які ми впускаємо в наше життя Христа, є щоденне читання Слова Божого, особиста ранкова і вечірня молитва, вервиця, Святі Таїнства, особливо Сповідь і Пресвята Євхаристія. Якщо ми цього не практикуємо, то наша душа, не маючи світла присутності Ісуса, перебуває в темряві, так і ризикує залишитися в ній на віки вічні. Коли ж ми впускаємо в двері нашого серця Ісуса, тоді Він своїм приходом надає нового змісту і смаку нашому життю. Ми починаємо розуміти й відчувати, що Він іде поруч з нами і надає нам сили на щодень жити у вірі, а Пресвята Богородиця покриває нас своїм омофором. Тоді Святий Дух вливає Божественну любов в наші серця (Рим. 5, 5) для того, щоб ми змогли полюбити наших ближніх. А хто ж є нашим ближнім? Звичайно, той, хто є поруч біля нас, і не тільки в родині. Це також сусіди, ті, хто з нами працює, вчиться, кого зустрічаємо щоденно в під'їзді, на зупинці чи навіть у церкві. Любити ближнього – означає поширити, розширити наше серце, тобто не виключати нікого, не ділити на своїх та чужих, підпільних і тих, хто не пережив підпілля, а дати місце всім тим, хто найбільше є в потребі. Напевно, ми щоденно зустрічаємо таких людей і часто маємо нечуле серце й стаємо косоокими, робимо вигляд, що не бачимо їх, або переходимо на другий бік вулиці. Але колись Христос нас запитає, чому ми не хотіли зустрітися з ними, не почули їхніх клопотів та залишилися такими черствими. Адже тих, яких суспільство вважає непотрібними, немічними, упослідженими або відкидає їх на узбіччя, Бог вважає упривілейованими спадкоємцями Царства Божого, першими, задля яких Христос прийшов на землю, і першими, які прийняли звістку Доброї Новини спасіння. Розширити наше серце – означає поцікавитися життям наших знайомих, тими, з ким найбільше бачимося, бо часто люди не показують назовні того, що є в них у душі. Якщо ми запитаємо в них про те, як почуваються, то почуємо, що мають багато турбот і негараздів, роками невирішені духовні або матеріальні справи. Ми ж, в свою чергу, можемо дати їм місце в своєму серці, включити їх в нашу молитву, поблагословити їх, дати їм слово надії і розради, підказати, як правильно і по-Божому вони мають діяти в життєвих ситуаціях. Часто потрібно допомогти матеріально, відкладаючи наші чергові покупки. Візьмімо за приклад св. Терезу з Лізьє. Вона часто молилась за найзапекліших грішників про їхнє навернення. У свої 15 років вона мала серце, сповнене любові, бо не думала тільки про себе, а й про тих, хто відкинув Христа. Через її молитви і жертви Господь давав благодать сокрушення серця найзапеклішим грішникам і злочинцям, тому вони перед смертю каялись у своїх гріхах. А хіба ми не маємо в наших сім'ях, в родинях, на роботі, серед друзів грішників, далеких від Божої любові? Тому мусимо розширити наше серце і почати включати їх в наші молитви та добрі діла за них. Так ми наслідуємо нашого Бога, Який багатий на милосердя, Який безмежно полюбив кожную людину і довготерпеливо та з великою милістю чекає нас, щоб простити наші слабкості й гріхи. Бог не вимагає від нас надзвичайних речей, просить лише довіритись Йому. Він хоче бути нашим Батьком, дати своїм дітям відчуття безпеки, що Він є поруч і провадить нас до дому Отця. Христос дивиться милосердним оком на свою Матір і так само дивиться нині

ЧУДОТВОРНІ ЛІКИ МАРІЇ

Написав Редактор

Неділя, 27 листопада 2016, 15:16 - Останнє оновлення Неділя, 27 листопада 2016, 14:06

на всіх прочан, які до Неї прийшли. Ми всі зібралися біля стіп Пресвятої Богородиці, Яка тут молиться і чує кожного паломника, котрий взиває до Неї з проханням помочі та заступництва. Вона своїм ніжним материнським поглядом дивиться на всіх нас, як на улюблених дітей, і передає по-материнськи наші благання до свого Сина, а нашого Господа. Богородиця ніколи не сумнівалася, навіть в найгірших ситуаціях, що Ісус Її вислухає. Але питання нинішнього Євангелія є актуальне і для кожного з нас. Отож, Ким є для нас Христос. Що ви думаєте про Христа? Маємо на правду зробити іспит совісті і щиро для себе дати відповідь. Нехай зійде на вас благословення Господнє, опіка Матері Божого Милосердя хай повсякчас супроводжує вас, ваші родини, ваші добрі намірення і перебуває з вами повсякчас. На завершення Владика Йосафат подякував о. Никодиму Гуралюку ЧСВВ та всім отцям.

Швидке реагування

Валерій Старченко, голова Івано-Франківського обласного товариства Червоного Хреста України, розповів, що уже 6-ий рік загони швидкого реагування обласного та районного товариства Червоного Хреста України чергують на прощах у Погоні. За два дні до волонтерів організації звернулось близько 100 осіб. Товариство спільно з волонтерами Міністерства надзвичайних ситуацій (МНС) у суботу роздали більше двох тисяч гарячих обідів (борщ, гречка, сосиска, чай, хліб з маслом). Так само забезпечили безкоштовним харчуванням прочан у неділю вранці, тих, котрі всю ніч перебували на нічних чуваннях. Вісімдесятирічна прочанка з Ворохти особливо дякувала за гарячі страви. Розповідає, що щороку приїздить молитись за дітей та онуків. Марія Федик, голова Тисменицького районного товариства Червоного Хреста України, розповіла, що ще в п'ятницю, напередодні прощі, було встановлено вісім десятимісних наметів для нічного відпочинку. Діяв міні-реабілітаційний центр, чергували патронажні сестри Тисменицького і Лисецького районів, котрі мали по кареті швидкої допомоги. Також чергувала «швидка» МНС. Було використано причеп дров для розігрівання «буржуйок» у наметах. Чимало підприємців пожертвували продукти для прощі. Зокрема, безкоштовно було надано воду «Девайтис» (Михайло Дем'янів), масло (ДП «Ямниця»), сіль, цукор, чай, гречку (Тисменицьке районне споживче товариство), печиво та хліб (ПП із смт. Лисець). Уже шостий рік кухар Руслан Любінець готував страви, і вони всім прийшлись до смаку.

ЧУДОТВОРНІ ЛІКИ МАРІЇ

Написав Редактор

Неділя, 27 листопада 2016, 15:16 - Останнє оновлення Неділя, 27 листопада 2016, 14:06

Географія міст та сіл

Андрій Магомета уже 18 років є незмінним помічником під час прощ. Упродовж всього тижня виконував різноманітні доручення отця-ігумена по упорядкуванню території. Безпосередньо 1-2 жовтня юнак реєстрував людей. Він розповів, що прочани прибули з Хмельницької, Львівської, Тернопільської, Закарпатської, Рівненської, Вінницької, Київської та Донецької областей та з-за кордону. Найчисленнішими були прикарпатці. Вони приїхали з 19 міст і містечок та 46 сіл. Жителі Львівщини прибули із 18 міст та 28 сіл, Тернопільщини – з шести міст та 9 сіл, закарпатці були із Хуста, Тячева, Мукачєвого, Сваляви, Рахова, Іршави, Міжгір'я та Великого Бичкова. Донеччани були із Званівки, мешканці Київщини – із Білої Церкви, рівненці – із Рівного, вінниччани – із с. Очеретня, хмельниччани – із Кам'янця-Подільського.

Єднання з Христом та Його Матір'ю

Спільнота «Матері в молитві» с. Джурків Коломийського району також побувала в Погоні. Жінки розповіли, що приїхали молитись за свої родини. Тут зрозуміли, що їхні буденні клопоти є нічим у порівнянні з єдністю з Господом. Вони бажають усім і кожному, хто ще не був у цьому чудотворному місці, відчути святість, яка тут панує, і набоженство до Марії. Від імені спільноти – Ярослав Сенків, директор Джурківської школи.

Незабутні враження

На Міжнародній Прощі Вервиці члени Апостольства Матері Божої – Покровительки Доброї Смерті проводили нічні чування в Соборі Погінської Богородиці. Богослужіння служив о. Петро Панасюк з Хоросткова, що на Тернопільщині, а співом супроводжував гурт «Жива Вода». Протягом доби ми мали приємні зустрічі з апостолями наших осередків із Львівщини, Тернопільщини, Івано-Франківщини, Закарпаття. Залишилися

ЧУДОТВОРНІ ЛІКИ МАРІЇ

Написав Редактор

Неділя, 27 листопада 2016, 15:16 - Останнє оновлення Неділя, 27 листопада 2016, 14:06

незабутні спогади. Багато людей зацікавилися нашим товариством та вирішили стати членами АДС, їх виявилось аж 98 осіб. Наші апостоляни також готували трапезу для прочан та гостей.

Даниїла Почтар.

Підготувала Юлія БОЄЧКО [ФОТОГАЛЕРЕЯ - XXI Міжнародна Проща Вервиці за мир і єдність Церкви, 2016](#)

Відео ТРО "Тисмениця"